

[Aksel Larsen.]

bytteforholdet rettet op. Nej, man siger: der er et dårligt bytteforhold, det er blevet forværret i løbet af det sidste år, det bliver sandsynligvis yderligere forværret, ergo skal vi give os til at plyndre den danske befolkning. Det er det, der er så fuldkommen uanstændigt, så urimeligt, så socialt uretfærdigt, og det er samtidig det, der får os til at sige, at man kan dog ikke selv tro på, at man ved den slags metoder hjælper Danmark ud af valutakrisen. Man kan flytte nogle penge, man kan tage nogle fra dem, der ingen har, og give til dem, der har, men overvinde valutakrisen ved den slags foranstaltninger kan man ikke. Det kan man kun, hvis man går den vej, som vi kommunister har anvist, hvad der desværre endnu ikke er nogen udsigt til.

Må jeg slutte med en bemærkning til det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen, som retfærdiggjorde sin stilling med, at vi skulle nødig have ensretning i det politiske liv her i dette land. Det lyder så umådelig smukt, men jeg ville ønske, at det ikke kun gjaldt, når der var spørgsmål om, hvorvidt det var taktisk klogt eller ikke taktisk klogt for de konservative og venstre at slutte forlig med denne regering. Jeg ville ønske, at det også gjaldt, når det drejede sig om noget større og noget mere vigtigt. Jeg ville ønske, at der var adskilligt flere medlemmer af såvel venstre som af andre partier i denne sal, der ville lade være med at lade sig ensrette, men stemme efter deres overbevisning, når spørgsmålet om Danmarks udenrigspolitik, Danmarks militærpolitik, Danmarks forhold til Atlantpagten og spørgsmålet om tysk genoprustning var til behandling. Det har vi desværre oplevet altfor lidt af, og jeg har ikke indtryk af, at det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen har været særlig interesseret i, at de ikke få medlemmer af venstre, der har en fra hans afvigende mening i sådanne spørgsmål, skulle undlade at lade sig ensrette ved sådanne afstemninger.

Viggo Starcke: Jeg vil gerne takke for den højtærede finansministers svar til mig, men sige, at jeg ikke deler hans anskuelse, at administrationen af disse nye love vil blive meget lille. Jeg tror, den vil blive stor. F. eks. vil denne nye idé med sparebeviserne

give en meget stor administration, især nu, da det er blevet indført, at folk selv skal komme og hente dem; det vil skabe en masse kontorvæsen, og man burde måske i virkeligheden overveje, om det ikke var billigere at lægge dem i konvolutter og sende dem ud med posten.

Når den højtærede finansminister og senere det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard ville bestride, at den 5 pct.s dækningstold, som omfatter fodtøj, indeholder en toldbeskyttelse, vil jeg derved sige, at jeg tror, at hverken den højtærede finansminister eller det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard har ret. Det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard kalder mig en vildleder og står op her og vil vejlede befolkningen, idet han siger, at denne 5 pct.s told på fodtøj skyldes, at der skal skaffes en dækning af hensyn til, at læderet beskattes. Såvidt jeg har kunnet se, er der i disse lovforslag ingen ekstra beskatning af læderet, og jeg synes, det er meget kedeligt, at det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard ikke ved besked om, hvad det er, han taler om, når han står op og vejleder andre og beskylder andre for at vildlede. Denne dækningsafgift omfatter netop den smule tekstil, som skal bruges i dansk fodtøj. Nu er jeg ganske vist ikke specialist på det område, men en 5 pct.s afgift kan let komme til at betyde 2—3 kr. på et par sko eller støvler, og lad os sige, at der af manufaktur og tekstil i et par støvler eller sko skal svares en skat på 25 eller 50 øre. Hvad der pålægges derudover, vil virke protektionistisk. Jeg vil gerne lige spørge den højtærede finansminister, om man, hvis det viser sig, at denne 5 pct.s dækningsafgift på fodtøjet overstiger det, som anvendelse af tekstiler og manufaktur i fodtøjet ville svare til, så vil nedsætte denne dækningsafgift. For hvis man ikke vil nedsætte den, vil den virke protektionistisk. Jeg synes, det er et ganske enkelt spørgsmål.

Se, når man nu taler om disse nye kære sparebeviser, kunne jeg også fristes til at spørge den højtærede finansminister om, hvilke planer regeringen egentlig har for, hvordan disse penge skal betales tilbage, når sparebeviserne til sin tid skal indløses. Hvor vil man få disse penge fra? Skal de opkræves i nye omsætningskatter, for hvil-